

IOANNIS MAL
DONATI OPVSCVLA

quædam docta simul, &
elegantia,

DE SENECTVTE
Christiana.

PARADOXA.

LVDVS CHARTIA
rum, Tridunus, & alii
quidam.

GENIALE IVDI
cium, sine Baccha
nalia,

num. 32. cap. 8. num. 13.

BVRGIS EXCVDEBAT
Ioannes Giunta, Anno,
1549.

ex dono s. p. d. m.

ILLVSTRISSIMO, AC
Reuerendissimo Domino, D. Michaeli
Munoz Episcopo Conchensi, & Valli
doletani Consilii, Præsidi, Cancellarioq;
Supremo Ioannes Maldonatus

S P D.

ERITO quidem miraberis, Pater Amplissime, quod incognitus Ego tuas occupationes grauissimas audeam interpellare, deq; rebus leuissimis scribere. Sed intellecta ratione, haud omnino temerarium videbitur, voluisse me, per literas esse tibi nunc cognitum, quâdo ingrauescens ætas, incurfantescq; nonnûquam morbi, accessum, manumq; oscula vetant.

Fama virtutum tuarum me primo rapuit in tui beneuolentiam. Cæsaris etiam iudicium, qui non fallitur in cooptandis Episcopis, plurimum apud me valuit ad te vnice diligendum.

IOANNIS MAL

DONATI DE SENECTV

te Christiana Libellus.

CRIPSIT Mar-
cus Tullius Cice-
ro de Senectute
præcare: sed scri-
psit Ethnicus Eth-
nicis. Multa sunt
in eo Ciceronis li-
bello digna, quæ
perpetuæ memo-
riæ commenda-
ntur.

Sed ita quædam non quadrant Chris-
tiani, vt operæ precium sit cognoscere, qui-
bus coloribus depingenda sit Christiana Se-
nectus. Nam si Cicero scripsisset Christianæ
ne, superuacaneus fuisset noster labor. Qui
quidem ita grauis est autor, & legentibus
cōmodus in omnibus suis scriptis, & in hoc
maxime, vt ipsum fateatur me sequi: deq; eius
fonte multa sic haurire, vt in plerisque vtar
meo iudicio, & Ciceronem tantum non fuisse
Christianum, significem. Duo potissimū
volui, cum scribere de Senectute constitui,

IOANNIS

MALDONATI PARADOXA

vita hominis instar
diei.

QUOD autem humana vita brevissima sit, & cum æternitate collata tēporis pene momentum, dubitat, opinor, nemo, qui viderit Senes passim querulos, senium obressisse, bonosq; annos citius quam putarant, effluxisse. Neq; mihi multum elaborandum existimo, brevitatem eius astruere tentanti, & ad mensuram vnius diei reducere cogitanti: cum dies ipse longior multo sit animaculis, vitam ultra solem vnum ex Aristotelis relatione, non producētibus, quam anni septuaginta viris libidinibus, & ambitioni seruientibus. Illa quippe viuunt, & suauiter, dum per leges naturæ licet: exacto vero die, reddunt libenter, quod acceperunt. At nostri

 IOANNIS

MALDONATI LVDVS

Chartarum Tridunus, & alii
quidā generis eiusdem
atq; diuersi.

GENIALE IVDICIUM,

sive Bacchanalia,

ORATIVNCVLA

LVCANALIBVS

HABITA,

BVRGIS

Excudebat Ioannes

Hünza, Anno,

1549.

IOANNES ORTIZIVS

Ioanni Maldonato,

S. P. D.

EROPPORTVNE
in hisce Saturnalibus
redditi mihi sunt ludi
tui, vere tui, hoc est, &
facetissimi, & eleganti-
ssimi. Quos ego per-
legi libentissime, liben-
tiusq; relegi. Bis enim,
ac ter, quod pulchrum.

Quid vero potius hoc tempore ageremus?
in quo famulorum licentia liberius in Domi-
nos grassata nil melioris frugis ipsos moliri
permittit? Tam grauitate porro, & tam diser-
te lusisti, vt nunquam lusisse videaris. Con-
tra vero tam graphice ludorum omnium ra-
tionē absoluisisti, & velut ob oculos posuisti,
vt nunquā seria semper ludicra agitasse, sis
iudicandus. Vtinā ex priscis illis aliquis tui
haud absimilis extitisset, qui huiusmodi pro-
uinciam suscipere non esset grauatus. Sic
enim fieret, vt optima ingenia minime pas-

IOANNIS MAL³

DONATI TRIDVNVS

& alii Ludi generis efus
dem atq; diuerfi.

Collutores, ac Interlocutores.

Maldonatus, Ribera, Sedanus, Lu
cius, Renaldus, Molitor, Inachus,
Matthæolus, Petteius, Philippicus,
Gregorius, Georgius.

MALDONATVS.

VANDO SVMVS
hucusq; prouecti, vt li
bere possimus genio,
& ingenio vacare, lu
dum aliquem auspice
mur: & ita conemur in
eo reddere cuncta La
tine, vt non minus his,

qui nos comitantur, & sunt spectaturi, videamur profuisse ludendo, quam authores interpretando, solemus. RIBERA. Locus sa

TRIVMPHVS.

24

IOANNIS MAL-

DONATI TRIVMPHVS PLE-

nior & castigatior quam antea

prodierat.

COLLVSORES.

MALDONATVS, FERRANVS,

Rosarius, Padronus, Austuria-

nus Rex.

MALDONATVS,

VI D nūc agimus otiosi? ibimus
in ambulatum ad Claræ: FER.
Locus est opportunus & amplius,
si dies esset profestus. Hodie ta-
men frequens erit turba cerdos-
num & opificum omnium; non spaciabimur
ex animo. ROS. Bene tu reputas quidem:
Nam & indulgendum Genio censeo, locumq;
magis aptum eligendam. PAD. Quid igitur
vobis aqua, quod aiunt, hæret? Nō animad-
uertitis cælum sub nubilum, & ab Austro in-

IOANNIS MAL-

DONATI GENIALE IVDI-
cium siue Bacchanalia.

INTERLOCVTORES.

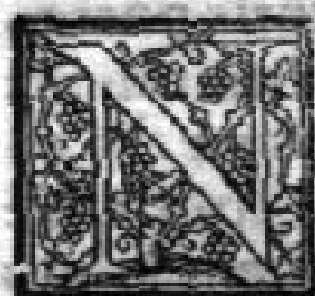
ACCENSVS MINISTER, IN-
gluies & Cōtinentia inuicem se accu-
santes, Tempus Iudex, Pædor &
Pudor testes.

ACCENSVS.

QUO cæleste numen, Muliercu-
lis tãtam inesse vecordiam & au-
daciam, vt ciuitatem audeãt per-
turbare, atque ciues in furorem,
& arma ciuilia protrudere? Vix
mihi spiritus præ stupore suggerit verba: vix
anhelitum traho. Murmur tamẽ ex meo per-
turbato vultu gestuq; commotum, resideat
paululum: & ego quid nunciatum veniam,
explicabo, Cōticuistis vos? ego promissum
absoluo, Accensus ego sum, præmissus a ma-

IOANNIS MAL-

DONATI ORATIVNCVLA

per adolescentulum habita Lucana
libus, An. 1545.

NON equidem dubito candidis-
simi viri: quin meus hic primus
aspectus vos vertat in admira-
tionem, contemplantes, quam
nouum & inusitatum sit, adoles-
centulum ex hoc loco verba facere, qui so-
leat natu grandioribus & eruditione præstā-
tibus solum patere. Sed rogo vestram huma-
nitatem & beniuolentiam, qua me prosequi
plerosque vestrum, præ me semper tulit: vt
meam excusationem libèter audiatís, & cog-
nita causa, temeritatis & impudentiæ crimi-
ne pro vestra æquitate summaq; dexterita-
te, prorsus absoluatis. Merito quidem essem
temeritatis & impudentiæ damnandus, si
meo ductus iudicio, meaq; fretus peritia, lo-
cum conscendissem, ex quo disertissimi viri
dicturi iam erubescunt, nonnunquam etiam
perturbantur. Sum equidem politioris literæ